

[Rytter.]

sige, at de for mig er fyldstgørende. For det første tror jeg ligesom det ærede Medlem Hr. Steincke, at det vilde have fremmet Sagens Behandling, hvis den højtærede Minister straks her havde besvaret de Spørgsmaal, der var stillet. Jeg tror det, for saa vilde vi i Udvalget have vidst, hvordan Ministeren saa paa disse Spørgsmaal. Det var noget andet, hvis vi havde haft ubegrænset Tid til Raadighed, dermed mener jeg en 2—3 Dage, det har vi ikke, for Lovforslaget skal være færdigt i Morgen, og hvis vi derfor skal drøfte Sagen længe for at faa Ministerens Standpunkt at vide, bliver det vanskeligt at naa Arbejdet. Jeg havde derfor haabet, at Ministeren straks havde gjort Rede for sit Standpunkt til de Bemærkninger, der kom frem.

Ministeren har af mine Spørgsmaal kun besvaret det ene, der drejede sig om § 16 angaaende Udtrykket Modstandsbevægelsen, og selv den Besvarelse forekom mig ikke god nok, thi hvis det er rigtigt, som Ministeren siger, hvad jeg selvfølgelig ikke tvivler om, synes jeg, det var bedre udtrykt, hvis man i Paragraffen skrev: „eller de Organer, som har virket sammen med Englænderne“ — for at sige det kort. Det var bedre, saa havde vi vidst, hvad vi havde at holde os til, men Ministeren siger „Modstandsbevægelsen“ — et Begreb, som vi overhovedet ikke kender i teknisk Forstand. Sig saa hellere, hvad det teknisk betyder. Jeg forstaar, at det afgørende er, at de kæmpede i Forstaaelse med Englænderne.

Med Hensyn til selve Sagen var Hovedstandpunktet i min Tale Spørgsmaalet om Særdomstolene og det, at vi ikke fik Loven den 5. Maj 1945. Den højtærede Justitsminister siger, at det Spørgsmaal er drøftet i Folketinget, og saa kan vi vel henholde os dertil. Jeg har imidlertid læst de paagældende Ark af Rigsdagstidenden meget nøje igennem, og jeg kan ikke se, at man et eneste Sted har været inde paa Spørgsmaalet om, hvorfor Loven ikke kom den Dag. Jeg har set en Redegørelse fra Hr. Henning Hasle, men den angaar ikke dette Spørgsmaal. Den kunde efter min Mening godt være undværet, men jeg er glad ved, at den kom, for saa fik man at vide, hvordan det var gaaet til. Den berører blot ikke Spørgsmaalet om, hvorfor vi ikke fik Loven den 5. Maj. Den højtærede Justitsminister siger, det var nødvendigt at vente til efter den 5. Maj 1945, fordi der var visse Forhandlinger, som skulde føres. Det forstaar jeg slet ikke, at der var visse Forhandlinger, der skulde føres, for de var ført imellem

nogle Medlemmer af den nuværende Regering, deriblandt oven i Købet Statsministeren, nogle Embedsmænd og Det konservative Folkeparti. Man kunde have udvidet Kredsen med blot tre Mand, f. Eks. ved at tage det ærede Medlem Hr. Steincke for Socialdemokratiet, det ærede Medlem Hr. Lannung for Det radikale Venstre og mig for Partiet Venstre med. Den højtærede Justitsminister sagde før noget om, at det var farligt; det forstaar jeg slet ikke. Naar der alligevel var ca. 12 Personer, der havde med det at gøre, hvad skulde det saa kunne gøre med 3 til; der skulde ikke forhandles om andet end, hvorvidt vi kunde tiltræde det udarbejdede Forslag. For mit Vedkommende vilde det være blevet et absolut Ja, da vi skulde have Loven den 5. Maj. Det, at vi ikke fik Loven den 5. Maj, har efter min Opfattelse haft dybtgaaende Konsekvenser, dels i Forhold til Rigsdagen, dels med Henblik paa de Udskejelser, der har fundet Sted, og nu sidst med Henblik paa alle de Mennesker, som sidder i den saakaldte Beskyttelsesarrest. Derfor er jeg glad ved, at jeg ikke har noget Medansvar. Jeg vilde oven i Købet have følt det Ansvar saa tungt, at jeg ikke ved, om jeg kunde have baaret det. Jeg ved, at den højtærede Justitsminister troede, at det var hele Rigsdagen, der havde givet sit Samtykke, og den Oplysning er jeg naturligvis tilfreds med. Det forholdt sig ikke saaledes, men det kunde den højtærede Minister ikke vide, naar de Mennesker, han forhandler med, sagde, at de kom fra Rigsdagen. Det undskylder imidlertid ikke de Folk, der skulde have givet Oplysning om, at de ikke kom fra Rigsdagen. Var det sket, er jeg overbevist om, at den højtærede Justitsminister med Glæde havde udstedt Loven som foreløbig den 5. Maj, saa havde vi undgaaet de Konsekvenser, vi nu har set.

Ministeren siger: Vi var nok enige om Straffelovsforslaget, men ikke om Retsplejlovsforslaget, fordi der her var visse Bestemmelser, som det var nødvendigt at faa ændret. Ja, men, højtærede Justitsminister, jeg har ikke nævnt Retsplejlovsforslaget med et eneste Ord i Forbindelse med den Dato. Jeg har hele Tiden konsekvent sagt: Straffelovsforslaget skulde vi have den 5. Maj. Retsplejlovsforslaget var det ligegyldigt, om vi fik den 5. Maj, eller om det blev en Maaned senere, ja, det er ogsaa i Dag ligegyldigt, om vi faar dette Forslag straks eller om otte Dage, da der ikke bliver Brug for det med det samme.

Den højtærede Justitsminister ved, at jeg undertiden bruger daarlige Billeder for